

mellan bolag i vissa fall dotterbolagets beskattningsbara belopp må beräknas enligt de värden å tillgångar och skulder, som upptagits i balansräkning för dotterbolaget vid fusionstillfället. I stället förordas, att i dylika fall dessa värden skola upptagas till belopp, som motsvara saluvärdena. Slutligen föreslås vissa ändringar i reglerna för inkomstbeskattningen av aktiebolag och ekonomiska föreningar. Sålunda förordas att bolag och föreningar, som driva såväl penningrörelse som annan verksamhet, skola äga skattefritt uppbära utdelning å s. k. organisationsaktier — för närvarande gäller detta blott beträffande utdelning å organisationsaktier avseende penningrörelsen. Vidare föreslås att bolag och föreningar skola erhålla en vidgad avdragsrätt vid inkomsttaxeringen för ränta å gäld, som belöper på innehavda aktier, varå utdelningen är skattefri. Ändringarna i inkomstskattelagstiftningen äro avsedda att gälla första gången vid 1954 års taxering.

Till riksdagen väntas proposition rörande bl. a. bostadsbidragens behandling i beskattningshänseende samt skattegrupperingen. Därjämte kommer förslag att framläggas till ny uppbördsförordning samt till ändrade regler för beskattning av sjömän.

Enligt uttalande i finansplanen kommer frågan om en eventuell avveckling av de skattepolitiska åtgärder, vilka vidtagits i syfte att dämpa konjunkturen, att behandlas i propositionen rörande komplettering av riksstatsförslaget. Vidare framhålles, att man får räkna med en höjning av bensinskatten.

Skattelitteratur

Wahlström & Widstrands Förlag har i rask följd utgivit tre handböcker, nämligen *De nya bestämmelserna om beskattning av realisationsvinst, goodwill och ackumulerad inkomst*, *Deklarationshandbok för villaägare* och *Deklarationshandbok för löntagaren*. Såsom författare till dessa böcker har förlaget haft tillgång till kammarrättsrådet N. G. Lindquist och kammarrättsfiskalen D. Helmers, båda med stor erfarenhet av lagstiftningsarbete och undervisningsverksamhet.

Handböckerna avse enligt förorden att vara till hjälp för de skattskyldiga i deras deklaraionsbestyr. De äro också upplagda och skrivna på ett sådant sätt att även den i skattedjungeln helt obevandrade bör utan större svårigheter icke endast få svar på de frågor, som dyker upp i sammanhang med upprättandet av deklaraionen utan även få ett begrepp om varför man skall göra på ena eller andra sättet. Det är emellertid icke endast den oerfarne på området, som torde få glädje av dessa böcker. Enligt anmälares mening torde nämligen böckerna vara till god hjälp även för den mera erfarne taxeringsmannen såväl genom sitt kommenterande innehåll som genom den rikhaltiga rättsfallsredovisningen.

De nya bestämmelserna om realisationsvinstbeskattningen m. m. har redan tidigare presenterats i denna tidskrift och torde väl i det här laget vara bekant för läsekretsen.

Deklarationshandbok för villaägaren riktar sig såsom framgår av titeln i första hand till ägare av en- och tvåfamiljshus, men innehåller det mesta av vad man behöver veta om beskattning av inkomst av annan fastighet. Framställningen är kompletterad med upplysande exempel på fyllande av fastighetsbilagor.

Deklarationshandbok för löntagaren är avsedd att vara en handled-

ning för skattskyldig, som använder den lilla deklarationsblanketten (Formulär nr 1 b). Redogörelsen uppehåller sig därför i huvudsak kring problem, som sammanhånga med inkomst av tjänst och tillfällig förvärvsverksamhet. Författarna ha enligt anmälares mening på ett lyckat sätt sovrat det stora material, som finnes på detta område. Avsnitten om inkomst av kapital och beskattning av förmögenhet äro mera summariskt behandlade, vilket kan försvaras med författarnas utgångspunkter.

Som slutomdöme vill anmälares framhålla, att Wahlström & Widstrands initiativ måste hälsas med tillfredsställelse. Vi ha visserligen mycket goda skattehandböcker numera, men för att få den rätta behållningen av dem torde förutsättas vissa förkunskaper hos läsaren och dessutom äro de så pass dyra, att den, som icke mera yrkesmässigt sysslar med taxeringsarbete drar sig för att köpa dem. De nu anmälda deklarationshandböckerna torde däremot kunna läsas med behållning både av nybörjaren och experten och priset synes ej heller vara avskräckande.

O. L.

Skattefrågor

Skogsväg, skogscojor

Äro utgifter för anläggning eller grundförbättring av skogsväg, som ej kan tjäna annat ändamål än skogens utdrivning, avdragsgilla? Vad gäller i motsvarande fall i fråga om kostnader för uppförande av skogscojor?

Svar: Utgifter för grundförbättring å jordbruksfastighet genom nybyggnad, nyodling eller liknande äro icke avdragsgilla vid inkomstberäkningen. För den värdeminskning å driftbyggnader, som dessa även med normalt underhåll och aktsam vård äro underkastade, medgives avdrag. Det nu anförda innehåller de huvudregler, efter vilka de framställda frågorna äro att bedöma.

Vad först angår kostnad för anläggande av skogsväg gäller att kostnaden såsom avseende en grundförbättring icke är avdragsgill (jfr. RÅ 1948 not Fi 1231). Eftersom väg icke hänföres till byggnad i skattelagarnas mening medgives ej heller avdrag för värdeminskning. Avdrag för underhållskostnader avseende t. ex. grusning och avhjälpande av tjälskador skall däremot medgivas. Sveriges lantbruksförbund betonade i sitt remissyttrande över 1943 års jordbrukstaxeringssakkunnigas betänkande (SOU 1946:29), att förslaget icke medgäve avskrivning å anläggningskostnaderna för andra grundförbättringar än täckdikningsanläggningar, såsom markvägar, skogsvägar, broar, vattenavledningar, nyodlingar och sjösänkningar. I den mån kostnaderna för dylika anläggningar täcktes av en varaktig värdering och anläggningarna med vederbörligt underhåll hade en bestående användbarhet, borde avdrag för anläggningskostnaderna givetvis icke förekom-